

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 2 iunie 2023
(OR. en)

10136/23
ADD 1

Dosar interinstituțional:
2023/0170(NLE)

JUSTCIV 81
JAI 772
FREMP 174

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	1 iunie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 281 final ANNEX
Subiect:	ANEXĂ la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a statelor membre să devină sau să rămână părți, în interesul Uniunii Europene, la Convenția din 13 ianuarie 2000 privind protecția internațională a adulților

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 281 final ANNEX.

Anexă: COM(2023) 281 final ANNEX

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 31.5.2023
COM(2023) 281 final

ANNEX

ANEXĂ

la

Propunerea de decizie a Consiliului

**de autorizare a statelor membre să devină sau să rămână părți, în interesul
Uniunii Europene, la Convenția din 13 ianuarie 2000 privind protecția internațională a
adulților**

ANEXĂ
CONVENȚIA PRIVIND PROTECȚIA
INTERNAȚIONALĂ A ADULȚILOR

(încheiată la 13 ianuarie 2000)

Statele semnatare ale prezentei convenții,

Luând în considerare necesitatea asigurării protecției în situații cu caracter internațional a adulților care, din cauza unei deficiențe sau a unei insuficiențe a capacităților personale, nu sunt în măsură să își protejeze interesele,

Dorind să evite conflictele între sistemele juridice în ceea ce privește competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea măsurilor de protecție a adulților,

Reafirmând importanța cooperării internaționale pentru protecția adulților,

Confirmând faptul că interesele adultului și respectul pentru demnitatea și autonomia sa trebuie să fie luate în considerare cu prioritate,

Au convenit următoarele:

CAPITOLUL I – DOMENIUL DE APLICARE AL CONVENȚIEI

Articolul 1

- (1) Prezenta convenție se aplică în situații cu caracter internațional în domeniul protecției adulților care, din cauza unei deficiențe sau a unei insuficiențe a capacităților personale, nu sunt în măsură să își protejeze interesele.
- (2) Prezenta convenție are ca obiect:
 - a) stabilirea statului ale cărui autorități sunt competente să ia măsurile de protecție a persoanei adultului sau a bunurilor acestuia;
 - b) stabilirea legii aplicabile de către aceste autorități în exercițiul competenței lor;
 - c) stabilirea legii aplicabile reprezentării adultului;
 - d) asigurarea recunoașterii și executării unor asemenea măsuri de protecție în toate statele contractante;
 - e) stabilirea cooperării necesare între autoritățile statelor contractante pentru a asigura atingerea obiectivelor convenției.

Articolul 2

- (1) În sensul prezentei convenții, un adult este o persoană care a împlinit vârsta de 18 ani.
- (2) Convenția se aplică, de asemenea, măsurilor adoptate cu privire la un adult care nu a împlinit vârsta de 18 ani la momentul adoptării măsurilor.

Articolul 3

Măsurile prevăzute la articolul 1 pot să se refere în mod deosebit la:

- a) stabilirea incapacității și instituirea unui regim de protecție;
- b) plasarea adultului sub protecția unei autorități judiciare sau administrative;

- c) tutela, curatela și instituții similare;
- d) desemnarea și atribuțiile oricărei persoane sau organism care are sarcina să se ocupe de persoana adultului sau de bunurile acestuia, să îl reprezinte ori să îl asiste;
- e) plasarea adultului într-o unitate sau într-un alt loc în care îi poate fi asigurată protecția;
- f) administrarea, conservarea sau acte de dispoziție privind bunurile aflate în proprietatea adultului;
- g) autorizarea unei intervenții specifice pentru protejarea persoanei adultului sau a bunurilor aflate în proprietatea acestuia.

Articolul 4

- (1) Sunt excluse din domeniul de aplicare al convenției:
 - a) obligațiile de întreținere;
 - b) încheierea, anularea și desfacerea căsătoriei sau a oricărei relații similare, precum și separarea legală;
 - c) regimurile patrimoniale privind căsătoria sau orice relație similară;
 - d) actele fiduciare sau succesiunile;
 - e) securitatea socială;
 - f) măsurile publice de natură generală în domeniul sănătății;
 - g) măsurile luate în legătură cu o persoană ca urmare a unor infracțiuni săvârșite de persoana respectivă;
 - h) deciziile privind dreptul de azil și privind imigrația;
 - i) măsurile care vizează exclusiv siguranța publică.
- (2) Alineatul (1) nu aduce atingere, în ceea ce privește aspectele menționate, dreptului unei persoane de a acționa în calitate de reprezentant al adultului.

CAPITOLUL II – COMPETENȚA

Articolul 5

- (1) Autoritățile judiciare sau administrative ale statului contractant în care se află reședința obișnuită a adultului au competența de a lua măsuri de protecție a persoanei adultului sau a bunurilor aflate în proprietatea acestuia.
- (2) În caz de schimbare a reședinței obișnuite a adultului în alt stat contractant, sunt competente autoritățile din statul noii reședințe obișnuite.

Articolul 6

- (1) În situația adulților refugiați și a adulților care, din cauza tulburărilor interne din țara lor, sunt deplasați pe plan internațional, autoritățile statului contractant pe teritoriul căruia se află acești adulți ca rezultat al deplasării lor exercită competența prevăzută la articolul 5 alineatul (1).
- (2) Prevederile alineatului precedent se aplică și adulților a căror reședință obișnuită nu poate fi stabilită.

Articolul 7

- (1) Cu excepția adulților refugiați sau a adulților care, din cauza tulburărilor interne din țara de cetățenie, sunt deplasați pe plan internațional, autoritățile statului contractant al cărui cetățean este adultul au competența de a lua măsuri de protecție a persoanei adultului sau a bunurilor acestuia în cazul în care consideră că acestea sunt mai în măsură să aprecieze interesele adultului și după înștiințarea autorităților competente în temeiul articolului 5 sau al articolului 6 alineatul (2).
- (2) Această competență nu poate fi exercitată în cazul în care autoritățile competente în temeiul articolului 5, al articolului 6 alineatul (2) sau al articolului 8 au informat autoritățile statului al cărui cetățean este adultul că au luat măsurile impuse de situație sau au decis că nu se impune luarea niciunei măsuri sau că există proceduri în curs de soluționare.
- (3) Măsurile luate în conformitate cu alineatul (1) își încetează efectele de îndată ce autoritățile competente în temeiul articolului 5, al articolului 6 alineatul (2) sau al articolului 8 iau măsurile impuse de situație sau decid că nu se impune luarea niciunei măsuri. Aceste autorități informează în mod corespunzător autoritățile care au luat măsuri în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 8

- (1) Autoritățile dintr-un stat contractant, competente în temeiul articolului 5 sau al articolului 6, în cazul în care consideră că este în interesul adultului, au dreptul de a solicita autorităților unuia dintre statele menționate la alineatul (2), din proprie inițiativă sau la cererea autorității unui alt stat contractant, luarea măsurilor de protecție a persoanei adultului sau a bunurilor acestuia. Cererea poate viza toate sau anumite aspecte ale protecției în cauză.
- (2) Statele contractante ale căror autorități pot fi sesizate conform prevederilor alineatului precedent sunt:
 - a) statul al cărui cetățean este adultul;
 - b) statul în care s-a aflat reședința obișnuită anterioară a adultului;
 - c) statul în care sunt situate bunurile adultului;
 - d) statul ale cărui autorități au fost desemnate în scris de către adult pentru a lua măsurile de protecție a persoanei sale;
 - e) statul în care se află reședința obișnuită a unei persoane apropiate de adult, dispusă să se ocupe de protecția persoanei sale;
 - f) statul pe teritoriul căruia se află adultul, în ceea ce privește protecția persoanei adultului.
- (3) În cazul în care autoritatea desemnată în temeiul prevederilor alineatelor precedente nu acceptă competența, autoritățile statului contractant având competență în temeiul articolului 5 sau al articolului 6 își păstrează competența.

Articolul 9

Autoritățile dintr-un stat contractant în care sunt situate bunurile adultului sunt competente pentru a lua măsuri de protecție în raport cu respectivele bunuri, în măsura în care aceste măsuri sunt compatibile cu cele luate de către autoritățile competente în temeiul articolelor 5-8.

Articolul 10

- (1) În toate cazurile de urgență, autoritățile din orice stat contractant, pe al cărui teritoriu se află adultul sau bunurile sale, au competența de a lua măsurile necesare de protecție.
- (2) Măsurile luate conform alineatului precedent cu privire la un adult care are reședința obișnuită într-un stat contractant își încetează efectele de îndată ce autoritățile competente în temeiul articolelor 5-9 au luat măsurile impuse de situație.
- (3) Măsurile luate conform alineatului (1) cu privire la un adult care are reședința obișnuită într-un stat necontractant își încetează efectele în fiecare stat contractant de îndată ce măsurile impuse de situație și luate de autoritățile unui alt stat sunt recunoscute în statul contractant în cauză.
- (4) Autoritățile care au luat măsuri în conformitate cu alineatul (1) informează, dacă este posibil, autoritățile statului contractant în care se află reședința obișnuită a adultului cu privire la măsurile luate.

Articolul 11

- (1) În mod excepțional, autoritățile unui stat contractant, pe al cărui teritoriu se află adultul, au competența de a lua măsuri cu caracter temporar pentru protecția persoanei adultului, care au un efect teritorial limitat la statul în cauză, în măsura în care asemenea măsuri sunt compatibile cu măsurile deja luate de către autoritățile care au competență în temeiul articolelor 5-8 și după înștiințarea autorităților competente în temeiul articolului 5.
- (2) Măsurile luate în temeiul alineatului precedent cu privire la un adult având reședința obișnuită într-un stat contractant își încetează efectele de îndată ce autoritățile competente în temeiul articolelor 5-8 au luat o decizie în privința măsurilor de protecție care ar putea fi impuse de situație.

Articolul 12

Sub rezerva dispozițiilor articolului 7 alineatul (3), măsurile luate în aplicarea articolelor 5-9 rămân în vigoare conform prevederilor acestora, chiar dacă o schimbare de împrejurări a îndepărtat elementele pe care a fost întemeiată competența, atâta vreme cât autoritățile competente în temeiul convenției nu au modificat, înlocuit sau înlăturat asemenea măsuri.

CAPITOLUL III – LEGEA APLICABILĂ

Articolul 13

- (1) În exercitarea competenței care le-a fost atribuită în temeiul dispozițiilor capitolului II, autoritățile statelor contractante aplică legea lor națională.
- (2) Cu toate acestea, în măsura în care protecția persoanei sau a bunurilor adultului o impune, în mod excepțional ele pot aplica sau pot lua în considerare legea unui alt stat cu care situația respectivă prezintă cea mai strânsă legătură.

Articolul 14

Dacă o măsură luată într-un stat contractant este pusă în aplicare într-un alt stat contractant, condițiile de aplicare a acesteia sunt reglementate de legea celui din urmă stat.

Articolul 15

- (1) Existența, domeniul, modificarea și încetarea puterilor de reprezentare conferite de către un adult, fie printr-un acord, fie printr-un act unilateral, care sunt exercitate în cazul în care adultul în cauză nu mai este în măsură să își protejeze propriile interese, sunt reglementate de legislația statului în care se află reședința obișnuită a adultului la momentul încheierii acordului sau actului, cu excepția cazului în care una dintre legile menționate la alineatul (2) a fost desemnată, în mod expres, în scris.
- (2) Statele ale căror legi pot fi desemnate sunt:
 - a) statul al cărui cetățean este adultul;
 - b) statul unei foste reședințe obișnuite a adultului;
 - c) statul în care sunt situate bunurile adultului, în ceea ce privește respectivele bunuri.
- (3) Modul de exercitare a acestor puteri de reprezentare este reglementat de legea statului în care sunt exercitate.

Articolul 16

În cazul în care puterile de reprezentare prevăzute la articolul 15 nu sunt exercitate într-o manieră suficientă pentru a garanta protecția persoanei sau a bunurilor adultului, acestea pot fi retrase sau modificate prin măsuri luate de o autoritate competentă în temeiul convenției. În cazul în care respectivele puteri de reprezentare sunt retrase sau modificate, legea menționată la articolul 15 trebuie luată în considerare în măsura în care este posibil.

Articolul 17

- (1) Validitatea unui act încheiat între un terț și o altă persoană care ar avea calitatea de reprezentant al adultului în temeiul legii statului în care actul a fost încheiat nu poate fi contestată și nici răspunderea terțului angajată pe motivul că cealaltă persoană nu avea calitatea de reprezentant al adultului în temeiul legii desemnate de prevederile prezentului capitol, cu excepția cazului în care terțul a cunoscut ori trebuia să fi cunoscut că respectiva calitate era reglementată de această din urmă lege.
- (2) Alineatul precedent se aplică numai dacă actul a fost încheiat între persoane prezente pe teritoriul aceluiași stat.

Articolul 18

Prevederile prezentului capitol se aplică chiar dacă legea desemnată de ele este legea unui stat necontractant.

Articolul 19

În sensul prezentului capitol, prin termenul „lege” se are în vedere legea în vigoare într-un stat, cu excepția normelor aplicabile conflictului de legi.

Articolul 20

Prezentul capitol nu împiedică aplicarea dispozițiilor de drept ale statului în care adultul trebuie să fie protejat în cazul în care aplicarea acestor dispoziții este obligatorie indiferent de legea aplicabilă.

Articolul 21

Aplicarea legii desemnate de prevederile prezentului capitol poate fi refuzată numai dacă această aplicare ar fi în mod vădit contrară ordinii publice.

CAPITOLUL IV – RECUNOAȘTEREA ȘI EXECUTAREA

Articolul 22

- (1) Măsurile luate de către autoritățile unui stat contractant sunt recunoscute deplin drept în alte state contractante.
- (2) Recunoașterea poate fi cu toate acestea refuzată în următoarele cazuri:
 - a) dacă măsura a fost luată de către autoritatea a cărei competență nu a fost stabilită pe unul dintre temeiurile prevăzute pentru aceasta în dispozițiile capitolului II, sau nu a fost în conformitate cu acesta;
 - b) dacă măsura a fost luată, cu excepția unei situații de urgență, în cadrul unei proceduri judecătorești sau administrative, fără să i se fi dat adultului posibilitatea de a fi audiat, prin încălcarea principiilor fundamentale de procedură ale statului solicitat;
 - c) dacă o asemenea recunoaștere este în mod vădit contrară ordinii publice a statului solicitat, sau contravine unei dispoziții a legii statului respectiv, care are caracter obligatoriu indiferent de legea aplicabilă;
 - d) dacă măsura este incompatibilă cu o măsură ulterioară luată de un stat necontractant care ar fi avut competență în temeiul articolelor 5-9, când această măsură ulterioară îndeplinește condițiile de recunoaștere în statul solicitat;
 - e) dacă procedura prevăzută la articolul 33 nu a fost respectată.

Articolul 23

Fără a aduce atingere prevederilor articolului 22 alineatul (1), orice persoană interesată poate solicita autorităților competente ale unui stat contractant să decidă asupra recunoașterii sau nerecunoașterii unei măsuri luate în alt stat contractant. Procedura este reglementată de legea statului solicitat.

Articolul 24

Autoritatea statului solicitat este ținută de constatările de fapt pe baza cărora autoritatea statului care a luat măsura și-a întemeiat competența.

Articolul 25

- (1) Dacă măsurile luate într-un stat contractant și care sunt executorii presupun acte de executare într-un alt stat contractant, ele sunt, în acest alt stat, declarate executorii sau înregistrate în vederea executării, la solicitarea oricărei părți interesate, potrivit procedurii prevăzute de legea acestui din urmă stat.
- (2) Fiecare stat contractant aplică la hotărârea de încuviințare a executării sau de înregistrare o procedură simplă și rapidă.
- (3) Hotărârea de încuviințare a executării ori de înregistrare nu poate fi refuzată decât pentru unul dintre motivele prevăzute la articolul 22 alineatul (2).

Articolul 26

Fără a aduce atingere situațiilor în care revizuirea este necesară în aplicarea articolelor precedente, măsurile luate nu se revizuiesc pe fond.

Articolul 27

Măsurile luate într-un stat contractant și declarate ca executorii sau înregistrate în vederea executării în alt stat contractant sunt puse în executare ca și cum ar fi fost luate de autoritățile acestui stat. Punerea în executare se face în temeiul legii statului solicitat, în limitele stabilite de acesta.

CAPITOLUL V – COOPERAREA

Articolul 28

- (1) Fiecare stat contractant își desemnează o autoritate centrală cu sarcina de a duce la îndeplinire obligațiile care îi sunt impuse de convenție.
- (2) Statele federale, statele cu mai multe sisteme de drept sau statele având unități teritoriale autonome sunt libere să desemneze mai mult de o autoritate centrală și să specifice întinderea teritorială sau personală a atribuțiilor lor. Atunci când un stat a desemnat mai multe autorități centrale, acesta desemnează și o autoritate centrală căreia îi poate fi adresată orice comunicare în vederea transmiterii către autoritatea centrală competentă din statul respectiv.

Articolul 29

- (1) Autoritățile centrale cooperează între ele și promovează cooperarea dintre autoritățile competente în statele lor în scopul realizării obiectivelor convenției.

- (2) Acestea, în legătură cu aplicarea convenției, iau măsurile potrivite pentru a furniza informații cu privire la legislația proprie, precum și cu privire la serviciile disponibile în domeniul protecției adulților.

Articolul 30

Autoritatea centrală a unui stat contractant ia, fie direct, fie cu sprijinul autorităților publice sau al altor organisme, măsurile potrivite pentru:

- a) a facilita comunicarea, prin orice mijloace, între autoritățile competente în situațiile cărora li se aplică dispozițiile convenției;
- b) a ajuta, la cererea autorității competente a altui stat contractant, la localizarea adultului, atunci când există indicii că acesta se află pe teritoriul statului solicitat și are nevoie de protecție.

Articolul 31

Autoritățile competente ale unui stat contractant pot încuraja, fie în mod direct, fie prin intermediul altor organisme, utilizarea medierii, a concilierii sau a altor mijloace asemănătoare, în vederea convenirii asupra unor soluții privind protecția persoanei sau a bunurilor adultului în situațiile în care se aplică dispozițiile convenției.

Articolul 32

- (1) În cazul în care se intenționează să se ia o măsură de protecție, dacă situația adultului impune acest lucru, autoritățile competente în temeiul convenției pot solicita autorităților celorlalte state contractante care au informații relevante pentru protecția adultului să le comunice aceste informații.
- (2) Fiecare stat contractant poate să solicite ca cererile efectuate în temeiul primului alineat să fie comunicate autorităților sale numai prin intermediul autorității sale centrale.
- (3) Autoritățile competente ale unui stat contractant pot să ceară autorităților competente ale altui stat contractant să asigure asistență în aplicarea măsurilor de protecție luate în temeiul acestei convenții.

Articolul 33

- (1) Dacă autoritatea competentă în temeiul articolelor 5-8 are în vedere plasamentul adultului într-o unitate sau într-un alt loc în care poate fi asigurată protecția și dacă acest plasament urmează să aibă loc într-un alt stat contractant, aceasta se consultă în prealabil cu autoritatea centrală sau cu altă autoritate competentă din acel stat. În acest sens, transmite un raport privind adultul, împreună cu motivele privind plasamentul propus.
- (2) Decizia privind plasamentul nu poate fi luată în statul solicitant în cazul în care autoritatea centrală sau altă autoritate competentă a statului solicitat își manifestă opoziția într-un termen rezonabil.

Articolul 34

În toate cazurile în care adultul este expus unui pericol grav, autoritățile competente din statul contractant în care au fost luate sau urmează să fie luate măsuri de protecție a respectivului adult, dacă au fost informate despre schimbarea reședinței adultului sau despre prezența adultului într-un alt stat, la rândul lor informează autoritățile acelui stat despre pericol și despre măsurile luate sau în curs de a fi luate.

Articolul 35

O autoritate nu solicită ori transmite informații obținute conform prevederilor prezentului capitol, dacă, în opinia sa, aceasta este de natură să ducă la punerea în primejdie a persoanei sau a bunurilor adultului ori să aducă atingere gravă libertății ori vieții unuia dintre membrii familiei adultului.

Articolul 36

- (1) Fără a aduce atingere posibilității de a stabili cheltuieli rezonabile pentru serviciile oferite, autoritățile centrale, precum și alte autorități publice ale statelor contractante suportă propriile cheltuieli care decurg din aplicarea dispozițiilor prezentului capitol.
- (2) Un stat contractant poate încheia acorduri cu unul sau mai multe state contractante cu privire la repartizarea acestor cheltuieli.

Articolul 37

Orice stat contractant poate încheia acorduri cu unul sau mai multe state contractante în scopul îmbunătățirii aplicării prevederilor prezentului capitol în cadrul colaborării reciproce. Statele care au încheiat un astfel de acord transmit o copie depozitarului convenției.

CAPITOLUL VI – DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 38

- (1) Autoritățile statului contractant unde a fost luată o măsură de protecție sau a fost confirmată o putere de reprezentare pot să elibereze persoanei căreia i-a fost încredințată spre ocrotire persoana sau bunurile adultului, la cererea sa, un certificat care să arate calitatea și limitele în care această persoană poate acționa, precum și puterile care îi sunt conferite.
- (2) Capacitatea și puterile arătate în certificatul sus-menționat sunt prezumate a fi învestite în acea persoană de la data eliberării certificatului, până la proba contrară.
- (3) Fiecare stat contractant desemnează autoritățile împuternicite să elibereze acest certificat.

Articolul 39

Datele cu caracter personal culese sau transmise în aplicarea convenției sunt utilizate numai în scopul pentru care au fost culese sau transmise.

Articolul 40

Autoritățile cărora le-au fost transmise aceste informații asigură confidențialitatea acestora, în conformitate cu legea aplicabilă în statul respectiv.

Articolul 41

Toate documentele înaintate ori eliberate în temeiul prezentei convenții sunt scutite de orice legalizare ori de alte formalități similare.

Articolul 42

Fiecare stat contractant poate să își desemneze autoritățile cărora trebuie să le fie transmise cererile prevăzute la articolul 8 și la articolul 33 din convenție.

Articolul 43

- (1) Desemnările prevăzute la articolul 28 și la articolul 42 se comunică Biroului Permanent al Conferinței de Drept Internațional Privat de la Haga, cel mai târziu la data depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare a convenției sau a aderării la aceasta. Orice modificare a acestora se comunică, de asemenea, Biroului Permanent.
- (2) Declarația prevăzută la articolul 32 alineatul (2) se adresează depozitarului convenției.

Articolul 44

Un stat contractant în care se aplică mai multe sisteme de drept sau ansambluri de reguli diferite în domeniul protecției persoanei adultului sau a proprietății acestuia nu este ținut să aplice prevederile convenției conflictelor privind numai aceste sisteme de drept ori ansambluri de reguli.

Articolul 45

În ceea ce privește un stat în care două sau mai multe sisteme de drept sau seturi de norme care au legătură cu domeniul reglementat de convenție se aplică în unități teritoriale diferite:

- a) orice referire la reședința obișnuită în acel stat se consideră ca referire la reședința obișnuită într-o unitate teritorială;
- b) orice referire la prezența adultului în acel stat se consideră ca referire la prezența adultului într-o unitate teritorială;
- c) orice referire la situarea proprietății ori a bunurilor adultului în acel stat se consideră ca referire la situarea proprietății adultului într-o unitate teritorială;

- d) orice referire la statul al cărui cetățean este adultul se consideră ca referire la unitatea teritorială desemnată de legea statului respectiv sau, în absența unor prevederi legale exprese, unitatea teritorială cu care adultul are cele mai strânse legături;
- e) orice referire la statul ale cărui autorități au fost desemnate de către adult se consideră ca referire la
 - unitatea teritorială, în cazul în care adultul a desemnat autoritățile respectivei unități teritoriale;
 - unitatea teritorială cu care adultul are cele mai strânse legături, în cazul în care adultul a desemnat autoritățile statului fără a preciza o anumită unitate teritorială din stat;
- f) orice referire la legea unui stat care are legături strânse cu situația în cauză se consideră ca referire la legea unității teritoriale care are legături strânse cu situația în cauză;
- g) orice referire la legea, procedura sau autoritatea statului în care a fost luată o măsură de protecție se consideră ca referire la legea, procedura în vigoare la nivelul unității teritoriale sau la autoritatea din unitatea teritorială în care a fost luată măsura respectivă;
- h) orice referire la legea, procedura sau autoritatea statului solicitat se consideră ca referire la legea, procedura în vigoare la nivelul unității teritoriale sau autoritatea din unitatea teritorială în care este cerută recunoașterea sau executarea;
- i) orice referire la statul în care urmează a fi pusă în aplicare o măsură de protecție se consideră ca referire la unitatea teritorială în care măsura urmează a fi pusă în aplicare;
- j) orice referire la organisme ori autoritățile aceluși stat, altele decât autoritățile centrale, se consideră ca referire la organisme sau autoritățile autorizate să acționeze în unitatea teritorială respectivă.

Articolul 46

În scopul identificării legii aplicabile în temeiul capitolului III, atunci când un stat are două sau mai multe unități teritoriale, fiecare având propriul său sistem de drept și norme pentru aspectele acoperite de prezenta convenție, sunt aplicabile următoarele reguli:

- a) dacă există norme în vigoare într-un stat care identifică unitatea teritorială a cărei lege este aplicabilă, se aplică legea unității teritoriale respective;
- b) în absența unor astfel de norme, se aplică legea unității teritoriale relevante, astfel cum a fost definită la articolul 45.

Articolul 47

În scopul identificării legii aplicabile în temeiul capitolului III referitor la statul în care există două sau mai multe sisteme de drept sau seturi de norme aplicabile unor categorii diferite de persoane în ceea ce privește aspectele acoperite de prezenta convenție, se aplică următoarele reguli:

- a) dacă există norme în vigoare în acel stat care identifică care dintre acele legi este aplicabilă, se aplică acea lege;
- b) în absența unor astfel de norme, se aplică legea sistemului sau setul de norme de drept cu care adultul are cele mai strânse legături.

Articolul 48

În ceea ce privește relația dintre statele contractante, prezenta convenție înlocuiește *Convention concernant l'interdiction et les mesures de protection analogues*, semnată la Haga la 17 iulie 1905.

Articolul 49

- (1) Prezenta convenție nu derogă de la niciun instrument internațional la care statele contractante sunt părți și care conține prevederi privind aspectele reglementate de prezenta convenție, cu excepția cazului în care există o declarație contrară făcută de statele care sunt părți la instrumentul respectiv.
- (2) Prezenta convenție nu afectează posibilitatea ca unul sau mai multe state contractante să încheie între ele acorduri care să cuprindă, în ceea ce privește adulții având reședința obișnuită într-unul din statele părți la un astfel de acord, dispoziții referitoare la aspectele reglementate de prezenta convenție.
- (3) Acordurile încheiate de către unul sau mai multe state contractante privind aspecte care intră în domeniul de aplicare al prezentei convenții nu afectează, în raporturile acestor state cu alte state contractante, aplicarea dispozițiilor prezentei convenții.
- (4) Prevederile alineatelor precedente se aplică și legilor uniforme întemeiate pe legături regionale ori de altă natură între statele interesate.

Articolul 50

- (1) Convenția se aplică măsurilor de protecție numai dacă acestea au fost luate într-un stat după ce convenția a intrat în vigoare în acel stat.
- (2) Convenția se aplică recunoașterii și executării măsurilor luate după intrarea ei în vigoare, în raporturile dintre statul unde măsurile au fost luate și statul solicitat.
- (3) Convenția se aplică de la data intrării sale în vigoare într-un stat contractant puterilor de reprezentare acordate anterior în condiții corespunzătoare celor prevăzute la articolul 15.

Articolul 51

- (1) Orice comunicare trimisă autorității centrale ori unei alte autorități dintr-un stat contractant se face în limba originală și este însoțită de traducerea în limba oficială ori într-una dintre limbile oficiale ale acestui stat ori, dacă acest lucru nu este posibil, în limbile franceză sau engleză.
- (2) Totuși, un stat contractant poate, sub rezerva prevăzută la articolul 56, să se opună utilizării fie a limbii franceze, fie a limbii engleze.

Articolul 52

Secretarul general al Conferinței de la Haga de Drept Internațional Privat convoacă periodic o comisie specială în scopul examinării funcționării practice a convenției.

CAPITOLUL VII – DISPOZIȚII FINALE

Articolul 53

- (1) Convenția este deschisă spre semnare statelor care erau membre ale Conferinței de la Haga de Drept Internațional Privat la 2 octombrie 1999.
- (2) Convenția este ratificată, acceptată sau aprobată, iar instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare se depun la Ministerul Afacerilor Externe al Regatului Țărilor de Jos care este depozitarul convenției.

Articolul 54

- (1) Orice stat poate adera la convenție după intrarea sa în vigoare, conform articolului 57 alineatul (1).
- (2) Instrumentul de aderare se depune la depozitar.
- (3) Aderarea nu are efecte decât în raporturile dintre statul care aderă și statele contractante care nu au ridicat obiecții la aderare în termen de șase luni de la primirea notificării prevăzute la articolul 59 litera (b). O asemenea obiecție poate fi ridicată, de asemenea, de către orice stat atunci când ratifică, acceptă sau aprobă convenția după o aderare. Aceste obiecții se notifică depozitarului.

Articolul 55

- (1) Un stat care are două sau mai multe unități teritoriale în care sunt aplicabile diferite sisteme de drept aspectelor reglementate de prezenta convenție poate, la momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, să declare că prezenta convenție se aplică tuturor unităților sale teritoriale ori numai uneia sau mai multora dintre acestea și poate modifica, în orice moment, această declarație, făcând o nouă declarație.
- (2) Aceste declarații se notifică depozitarului convenției și indică în mod expres unitățile teritoriale cărora li se aplică convenția.
- (3) Dacă un stat nu face declarația prevăzută la prezentul articol, convenția se aplică pe întreg teritoriul statului respectiv.

Articolul 56

- (1) Orice stat contractant poate, cel mai târziu la momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării ori la momentul unei declarații făcute în conformitate cu articolul 55, să formuleze rezerva prevăzută la articolul 51 alineatul (2). Nicio altă rezervă nu este admisă.
- (2) Orice stat poate, în orice moment, să retragă o rezervă pe care a formulat-o. Această retragere este notificată depozitarului convenției.
- (3) Rezerva își încetează efectele în prima zi a celei de-a treia luni calendaristice de la momentul notificării menționate în alineatul precedent.

Articolul 57

- (1) Convenția intră în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni după depunerea celui de al treilea instrument de ratificare, acceptare ori aprobare prevăzut la articolul 53.
- (2) Prin urmare, convenția intră în vigoare:
 - a) pentru fiecare stat care o ratifică, acceptă ori aprobă subsecvent, în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni după depunerea instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare ori aderare;
 - b) pentru fiecare stat care aderă, în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni după expirarea termenului de șase luni prevăzut la articolul 54 alineatul (3);
 - c) pentru unitățile teritoriale asupra cărora convenția a fost extinsă, conform articolului 55, în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni după notificarea prevăzută la acest articol.

Articolul 58

- (1) Orice stat parte la convenție poate denunța printr-o notificare adresată, în scris, depozitarului. Denunțarea poate să se limiteze la anumite unități teritoriale cărora li se aplică prezenta convenție.
- (2) Denunțarea produce efecte în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de douăsprezece luni după data primirii notificării de către depozitar. Atunci când în notificare este precizată o perioadă mai lungă pentru producerea efectului denunțării, aceasta produce efecte la expirarea perioadei mai lungi precizate.

Articolul 59

Depozitarul notifică statelor membre ale Conferinței de la Haga de Drept Internațional Privat și statelor care au aderat conform articolului 54 următoarele:

- a) semnările, ratificările, acceptările și aprobările prevăzute la articolul 53;
- b) aderările și obiecțiunile la aderări prevăzute la articolul 54;
- c) data intrării în vigoare a convenției în conformitate cu articolul 57;
- d) declarațiile prevăzute la articolul 32 alineatul (2) și la articolul 55;
- e) acordurile prevăzute la articolul 37;
- f) rezervele prevăzute la articolul 51 alineatul (2), precum și retragerea rezervelor prevăzută la articolul 56 alineatul (2);
- g) denunțările prevăzute la articolul 58.

Drept care subsemnații, pe deplin autorizați în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Haga la 13 ianuarie 2000, în limbile engleză și franceză, ambele texte având valoare egală, într-un singur exemplar, care se depune în arhivele Guvernului Regatului Țărilor de Jos și a cărui copie certificată pentru conformitate se comunică, pe cale diplomatică, fiecărui stat membru reprezentat în cadrul Conferinței de la Haga de Drept Internațional Privat.